

DIRECTOR: Preot V. Ghindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei, pe jum. an 50 Lei, pe 3 luni 25 Lei,
— pentru instituții și autorități 300 Lei — abonament de aprilie 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85,
APARE SĂPTĂMÂNAL

Un om mare:

Sf. Ioan Botezătorul

Acum Sâmbătă, 24 Iunie, se face amintirea nașterii sf. Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul Domnului.

Sf. Ioan a fost un prooroc. Mântuitorul însuși l'a numit *mare*.

Dar în ce a fost mare? După lume, desigur, nu; fiindcă el n'a avut un rang și un nume între marii și puternicii pământului. N'a avut palate și nu s'a purtat în „haine moi“

Și dacă El ar trăi astăzi, tot disprețuit și urât ar fi de lume. Pentru că El nu era din lume, iar lumea nu iubește ce nu-i al ei.

Și totuși, Ioan a fost „mare“ „Mare — înaintea Domnului“ cum a prorocit îngerul despre el. Printre cei născuți din femei, nu s'a sculat nici unul mai mare ca Ioan Botezătorul — a spus Domnul (Matei 11, 11).

Sf. Ioan, a fost mare, prin slujba ce a avut-o. El a fost solul care a „gătit“ calea Domnului (Marcu 1, 2)

A fost mare, prin viața simplă, aspră, curată și sfântă pe care a trăit-o. El a trăit cu adevărat o viață închinată Domnului. A umblat îmbrăcat într-o haină de păr, se hrănea cu lăcuste și miere sălbatică și n'a pus alcool în gura lui. Încă din pântecul mamei sale a fost umplut de Duh Sfânt.

El a fost mare, prin *Solia* ce a vestit-o și prin sfârșitul său, jefindu-se pentru Adevăr.

Nimeni ca El n'a vestit mai cu foc pocăința fără de care nu se poate intra în împărăția lui Dumnezeu.

Din cauză că a mustrat păcatul împăratului a fost pus la temniță unde i-s'a tăiat capul.

Fraților! Să privim la acest „unul“ din mai „marii“ noștri și să-i urmăm credința și viața. Cine vrea să fie „mare“ să urmeze pe astfel de oameni pe cari și despre cari însuși Dumnezeu i-a mărturisit I. MĂRTURIE

„Vă acuz, o, mamelor“!

L O aspră mustrare a episcopului Dr. Aug. Pacha din Timișoara, pentru femeile cari necinstesc numele de mamă

Zilele trecute au fost sărbătorite și premiate în toată țara mamele cumuți copii, în cadrul Străzii Jării. S'a făcut un lucru bun și frumos cu aceasta. Familiile cu mulți copii ar trebui sprijinite și ajutate de Stat

neîncetat, acestea fiind de obicei din clasele mai de jos și mai sărace ale poporului. Și aceasta cu atât mai mult, cu cât, păcatul lipsirii de copii a început să se înculbe pe tot locul. În Banat, unde acest păcat s'a întins ca o pecingine, satele lipsite de copii sunt o jale.

E tocmai ceea ce se vede din pastorala trimisă la toate bisericile din dieceza sa, de către episcopul rom. catolic Aug. Pacha din Timișoara.

„PĂRINȚI, scrie pastorala — vă aduc următoarea acuză: Nu vă iubiți copiii. Străzile voastre sunt goale. Când aici, când acolo trebuie să se desființeze câte un post de învățător, câte o școală, fiindcă nu mai sunt copii.

Câmpurile voastre trebuie lucrute, bărbatul și femeia nu pot isprăvi singuri lucrurile iar copii, cari să vă ajute, nu aveți.

Satul vostru este fără de copii. Și această stare de lucruri se înrăutățește din an în an.

Porunca a cincia spune: să nu ucizi Omor însă și ucidere este și aceea când se omoară fătul încă ne născut din pântecul mamei. De aceea vă strig cu glas tare: Părinților, iubiți-vă copiii voștri! Trebuie să-ți iubești, o mamă, și pe copilul acela pe

care-l porți acum în pântec și pe toți copiii ce ți i-a dat Dumnezeu. O chem pe mama mea din mormânt la voi, o mamelor, drept mărturie. Auzi, mamă, femeile de astăzi spun că nașterea de copii mulți strică sănătatea,

că prin aceasta femeile prea îmbătrânesc și se urînesc și că mor prea devreme.

Mamă, tu ai avut 13 copii și pe toți i-ai nutrit cu fițele tale. Și ai fost întreagă viața ta proaspătă, tare și sănătoasă până în pragul anului al sutălea, când te-a chemat Dumnezeu la sine. Eu însăși spun vouă că mama mea a fost cel puțin în ochii mei, cea mai frumoasă femeie de pe acest pământ. Mama este spiritul bun al familiei, ea este altarul familiei. Femeile noastre nu vreau să jertfească. Dumnezeu te-a făcut pe tine, o femeie, ca să naști copii. Bucuriile de mamă însă sunt împreunate și cu jertfe. Trebuie să-ți nutrești, să-ți îngrijești și să-ți crești mari copiii. Copiii trebuie să fie în casă raza soarelui, ei trebuie să-ți alunge necazul și durerea. Ei trebuie să te mângâie în viață și la moarte, ei trebuie să-ți îngrijească mormântul și să se roage pentru tine. Vă acuz, o mamelor, în fața istoriei poporului nostru, care pentru păcatele voastre, nu mai are viitor, și se prăpădește încetul pe încetul și rând pe rând. Vă acuz în fața copiilor voștri pe cari nu i-ați lăsat să vadă lumina soarelui și să privească în ochii tatălui și al mamei lor“.

„Viața Creștină“

VENIȚI!

Aceasta este o chemare de Tată, dar vrăjmașula furat-o și cu multă viclenie o folosește amăgind sufletele și la această chemare mincinoasă o turmă întreagă de nesocotiți, aleargă fără să se întrebă: încotr'o? Nici unul dintre ei nu se întreabă: oare cine ne cheamă? Ci fiecare, merge, în neștire, ascultând de acest strigăt care i-a fermecat. E strigătul lumii cu buze fardate, ce îndeamnă la desfrâu, la petreceri, vanitate, nimicuri lustruite și mărimi pitice.

Strigătul lumii, cheamă la cele lumești, cântând melodii amețitoare pe strune de poftă, și ei, înnebuniți de clocoțul acestui taraf, tropăie în noroiul păcatelor, stropindu-se unii pe alții cu o nepăsare vrednică de piâns.

E îngrozitor să asisti la desfășurarea acestei reprezentatii de teatru ce duce turma descreerațiilor spre prăpastia osândei, spre moartea veșnică. E dureros să vezi pe semenul tău cum singur se a vântă pe calea pirzaniei, să vezi batjocurindu-și trupul și scuipând cu saliva cleioasă a păcatului în fața sufletului lui. E dureros să asisti la moartea fratelui tău!

O vai de tine turmă de nebuni, cum te avânți, prinsă'n hora desmățului, spre calea ce duce la pierrea ta.

Omule! oprește-te pentru o clipă din jocul tău desmățat! Șterge-ți fruntea îmbrobonată de sudoarea nepăsării și coboară'năuntrul tău și îngrozește-te!

O furtună ce târăște totul spre nimicire s'a deslănțuit în tine și tu, tu nebune, te arunci în fața uraganului, te lași târât cu mâna la ochi.

Frate! cercetează bine lumea aceasta din lăuntrul tău și vei găsi un colț de cer albastru, un colț de pământ îmbrăcat cu flori ce răspândesc o mireasmă dumnezeiască și un glas nespus de bun și blând îți strigă: Vino! Ascultă! Smalge-te din ghearele furtunei și prinde spre chemarea acelui glas ce te cheamă la viață.

Nu mai da ascultare glasului lumii. Pleacă urechea ta și ascultă „celălalt“ glas. ce te cheamă la liniște, pace, bunătate, la lumină, iubire, la bine, la glasul lui Isus care te cheamă la viață fără de moarte.

N'auziți glasul Lui dumnezeiesc cum vă cheamă? VENIȚI!

Veniți voi toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi da odihnă! (Matei 11, 28).

G. B. SINTIONEANU

„Și va fi ție după credința ta!“ Matei 8, 13

Pilda de credincioșie, de dragoste și smerenie a sutașului roman. Ceva în legătură cu Evanghelia de Duminică

Pe când intra Isus în Ierusalim s'a apropiat de El un sutaș care îl ruga, zicându-i: Doamne, robul meu zace acasă slăbănog și se chinuiește cumplit!

Un stăpân pilduitor

Evanghelia de azi ne vorbește mișcător despre credința, dragostea și smerenia unui stăpân.

Dacă vom ține seama că pe vremea aceia robii cari erau cumpărați ca vitele pe bani, erau ai stăpânilor lor pe viață, și că stăpânii aveau dreptul să le facă orice, chiar să-i și omoare, apoi ne putem închipui cât de credincios va fi fost stăpânul acesta care s'a pus pe drumuri să întâlnească pe Mântuitorul și nu s'a rușinat să-l roage, pentru robul lui!

Iată un stăpân păgân, care face de rușine pe mulți stăpâni „creștini“ din vremea noastră. Și iată un rob care mult trebuie să fi iubit și ascultat pe stăpânul care l-a învrednicit de atâta dragoste. Și mai ales iată chipul adevăratei legături ce trebuie să fie nu numai între tată și fiu ci și între stăpân și slugă. Și aceasta cu atât mai mult când e vorba de credincioși.

Și încă ceva! omul acela era militar, căpitan peste o sută de oameni. El, desigur, făcând parte din „mândra armată romană“, ar fi trebuit să aibă neînduplecata mândrie a rangului și mediului în care era.

Dar n'a fost așa!

O dovadă că Dumnezeu își alege și își păstrează copiii ai Lui în tot locul. Chiar și acolo unde s'ar crede că n'ar putea fi.

„Am să vin“...

Ca să-i pună la încercare credința și răbdarea lui, Mântuitorul îi spune: „Am să vii să-l tîmădulesc“... Du-te, mai așteaptă, Eu am să vii cândva.

De multe ori se întâmplă și cu noi lucrul acesta. Te rogi, strigi cu lacrimi, chemi cu stăruință ajutorul Domnului, dar primești parcă numai răspunsul: mai așteaptă, viu...

Și o Doamne cât de mult ne lipsec nouă tocmai aceste lucruri de căpetenie: așteptarea, răbdarea și credința. Noi nu avem răbdarea să așteptăm. Am vrea totdeauna să știm înainte voia Domnului și ce are El de gând cu noi. Iar dacă se întâm-

plă ceva, nu după voia noastră, îndată ne pierdem credința și încrederea în El. Nu așteptăm până la sfârșit.

Și de aceea ne rătăcim noi la mijlocul drumului.

„Nu sînt vrednic“

Sutașul a tresărit. Și-a adus aminte de toate faptele lui rele și cunosându-se cât este de păcătos a strigat: Nu, Doamne, eu nu sînt vrednic să vii în casa mea. Tu ești Dumnezeu, eu sînt un păcătos nemernic. Zi un cuvânt numai, și robul meu va fi tîmăduit. Tu ești Fiul lui Dumnezeu, la Tine toate sînt cu putință“.

Strigătul acesta al unui păgân, mărturisirea aceasta a sutașului ro-

man, a rămas de două mii de ani și va rămâne până la sfârșitul veacurilor, dovada tăriei credinței care va mântui pe cei nebăgați în seamă, înaintea „fiilor Împărăției“, cari se laudă că slujesc lui Dumnezeu — fără să dovedească aceasta.

„După credința ta“...

Mântuitorul nu i-a mai spus nimic. I-a spus numai atât. Du-te, și va fi ție după credința ta“...

Credința lui neclintită a fost că ceea ce cere Domnul, va primi. A crezut că Domnul îi va tîmădui robul — și l-a tîmăduit.

Iată o pildă de stăruință, de rugăciune, de umilință, de dragoste.

Iată credința unui păgân, care de multeori ne face de rușine și pe noi, cari zicem că sîntem creștini și ne laudăm cu credința noastră.

Ce mult ar putea învăța dela acest sutaș roman și viața noastră. Și noi cerem atâtea și avem de primit atâtea dela Tatăl Ceresc! Dar nu primim nimic, sau aproape nimic. Dece? — Pentru puțina noastră credință! (Matei 17,20).

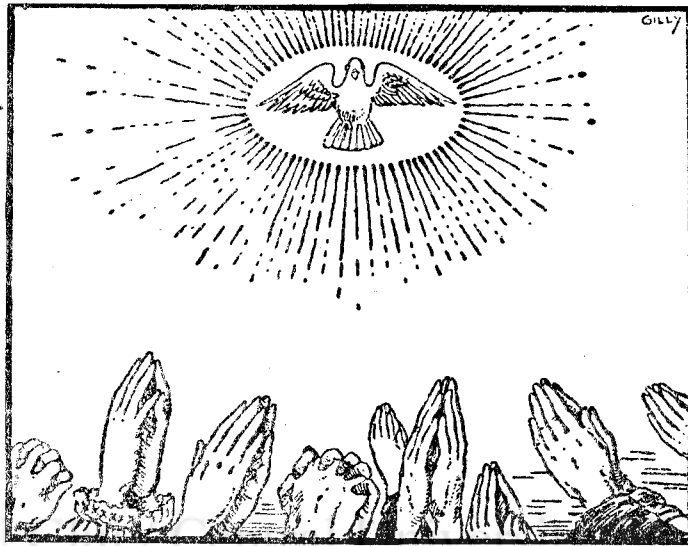
Cerem, dar nu primim fiindcă nu credem cu adevărat în El, ne înțolm — și de-acela nici nu primim nimic (Iacob 1, 6 8).

Primim fiecare după credința ce-o avem. Crezi în Domnul iubitul meu și faci voia Lui? — Cere orice în numele Lui la Tatăl și El îți va da totul.

Ești un om nestatornic, nehotărât, ne-ascultător de Domnul? Cere orice — nu vei primi nimic.

Căci „va fi ție după credința ta“

T, Dar

Rugați-vă neîncetat (1 Tesaloniceni 5,17) căci este o proorocie a cărei vreme este aproape hotărâtă, se apropie de împlinire; și nu va minți; dacă zăbovește, așteptați-o, căci va veni și se va împlini negreșit (Avacum 2,3-4).

Mă întorc...

*Mă întorc plîngînd la Tine
Ca și fiul rătăcit*

*Mă primește Doamne sfinte,
Și mă iartă ce-am greșit*

*Eu sunt acela ce în lume
Am trăit nepăsător
Astăzi mă întorc la Tine
Scumpul meu Mântuitor,*

*Mă întorc la Tine Doamne
Și-mi plîng tristul meu trecut
O, primește-mă Părinte
Ca pe fiul cel pierdut.*

Tănărul frate ȘTEFAN MITRIC

Rugăciune

*Cerescul meu Părinte
Paternice și mare
Ascultă-mi rugăciunea
Ai milă și îndurare.*

*Privirea Ta îndreapt-o
Spre robul tău supus
Și-i dă înțelepciune
Și harul Tău de sus.*

*Mă ține pe vecie
La crucea ta plecat
Și mîntuie-mi Isuse
Vieța de păcat.*

*Cerescul meu Părinte
Cu lacrimi și suspin,
Te chem: dă-mi ușurare.
Fi laudat — Amin.*

Tănărul frate Drăgan Pavel

„Stăruieți în rugăciune“ (Rom. 12,12)

Iubiți și scumpi frați!

În timpurile grele pe care le-am ajuns acum, când cu toții trecem prin felurite încercări sufletești, nu se poate altceva mai potrivit să facem, decât să alergăm „la rugăciune“.

Prin rugăciune se pot face minuni mari. Prin rugăciune vorbim cu Domnul cel Prea Înalt, care ne poate rezolva toate cererile noastre, dăruindu-ne cele de care avem lipsă. După cum ne spune și Sf. Apostol Iacov, *rugăciunea făcută cu credință deschide cerurile* (Iacov 5,16-18).

Noi am ajuns cu corabia vieții noastre să înotăm prin mari furtuni, ispite și primejdii, când poate multora li se pare că nu mai este scăpare și totul se pare a fi pierdut; mulți nu mai știu ce să facă; steu toți ca Saul pe câmpul de luptă cu Filistenii, cu luptătorul Goliat (1 Samuel 17).

Dar sf. Scriptură ne dă multe dovezi, că numai prin rugăciune putem învinge orice valuri și ispite ar da peste corabia vieții noastre.

Să ascultăm câteva din aceste

învățătură din Sf. Scriptură:

Sfântul prooroc Ieremia era învinuit, că de ce muștră pe împărat pentru păcat (Ieremia 38,3). Pentru aceasta a fost aruncat într'o groapă ca să nu mai spună despre legea lui Dumnezeu. Și să-l vedeți cum sta în groapă și se ruga (Ieremia 38,6).

După aceea l-au închis în temniță și el se ruga și acolo (38,13,37,21). Iar după aceste toate i-au dat drumul. Ce spune el că a făcut în aceste necazuri? „*Iar eu am chemat numele Tău, Dumnezeule, din fundul gropii, și Tu mi-ai auzit glasul; în ziua când te-am chemat, te-ai apropiat, și ai zis: „Nu te teme“.* (Plîng Ieremia 3,55-28). Așa că Domnul l-a scos din toate necazurile când l-a chemat în ajutor pe El.

Iată scumpii mei frați ce au făcut oamenii lui Dumnezeu în timpul furtunii: *au alergat la rugăciune și Domnul i-a scos din toate necazurile lor* (Psalm 107).

Să alergăm și noi la Domnul prin rugăciune în timpul furtunilor. El ne va auzi și ne va ajuta. Cu propriile noastre

Un singur drum

Din câte știu de pîn' acum
Pot spune că un singur drum
Te duce cătră mîntuire
Te duce cătră fericire.

Acest drum ce-i cam spinos
E drumul Domnului Hristos
Și cât de veseli se simțesc
Cei ce pe el călătoresc.

Ei n'au decât un singur dor
Să vadă pemarele Păstor
Ei n'au decât un singur țel
Numai Isus, numai pe El

Dar foarte mulți din voi aleargă
Pe calea lumii, cale largă
Și doar când ajung la sfârșit
Iși dau ei seama c'au greșit.

Tu, prea iubite cetitor
Prin lumea asta călător,
Te rog întreabă-te mereu:
Spre cine duce drumul tău.

I. T.

puteri și știință nu vom putea face nimic; suntem ca peștele pe uscat, ne zbatem în zadar.

Deci să ne luăm ca parolă acest îndemn: „la Rugăciune“.

„Rugați-vă neîncetat“.

Amin.

Petru Șerban

„Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși” (II Corinteni 6,14)

Câteva cuvinte, în legătură cu căsătoria celor credincioși

Ca un fir roșu, trece prin Sf. Scriptură, îndemnul despărțirii celor credincioși, de lume. Incepând cu Legea dată de Dumnezeu prin Moisi, și sfârșind cu Apocalipsa, peste tot, ni se arată hotărât, că voia lui Dumnezeu cu privire la cei credincioși, este, ca ei să lase desăvârșit din „tabără”. Chiar dacă ar trebui să sufere pentru aceasta „ocara Lui” (Evrei 13,13).

„Despărțirea aceasta — bine înțeles — trebuie să rămână și în privința căsătoriei. Încă mai mult decât în orice altă privință. Căci prin nimic nu poate intra cel credincios, într-o legătură mai strânsă cu lumea, ca prin căsătorie, (atunci când unul din soți e lăunsec).

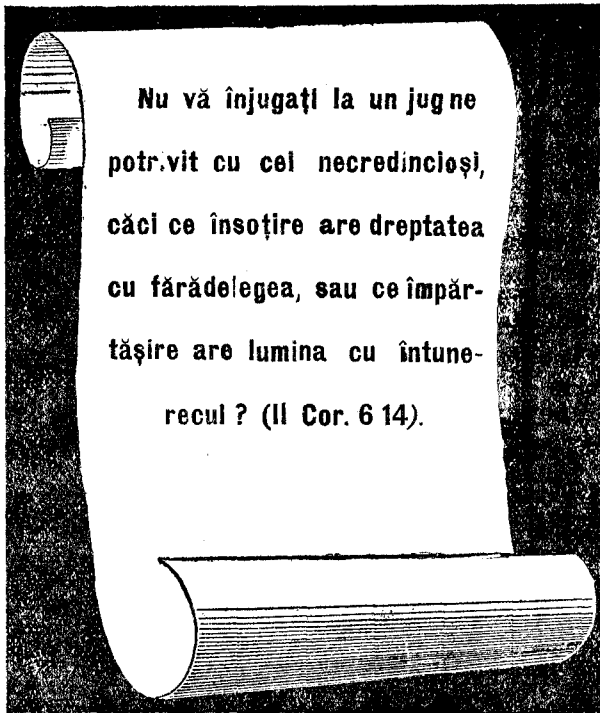
Încă în Deuteronom, Domnul poruncește fiilor lui Israel: Să nu te încuscrești cu ele (cu neamurile păgâne), să nu măriti pe fetele tale după fiii lor, nici să nu iei pe fetele lor de neveste pentru fiii tăi. Dece? Fiindcă ar abate dela Mine pe fiii tăi și ar sluji astfel altor dumnezei” (Deut. 7,3-4).

Deasemeni în Ezra 9,12: Să nu dați deci pe fetele voastre după fiii lor, nici să nu luați pe fetele lor de neveste pentru fiii voștri și să nu vă pese niciodată, nici de propășirea lor, nici de bunăstarea lor”.

Ap. Pavel la I Cor. cap. 7 precizează la fel, că deplin liber este orice credincios a se căsători, dar „numai în Domnul”.

Tot ca îndemn deosebit în privința aceasta cu privire la căsătorie, poate fi luat și locul dela II Cor. 6,14-15.

„Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este în-

Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cel necredincios, căci ce însoțire are dreptatea cu fărădelegea, sau ce împărțire are lumina cu întunecul? (II Cor. 6 14).

tre neprihănire și fărădelege? Ce înțelegere poate fi între Hristos și Veliar? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios?”.

Desigur, se vor găsi și dintre aceia, cari vor întreba nedumeriți: „Bine, dar când un tânăr sau tânără credincios, nu-și pot găsi între cei credincioși tovarăș de viață potrivit lor? Ce să facă în cazul acesta?”.

Socotesc de prisos această întrebare. Ea poate fi pusă numai de un suflet care prea puțin îl cunoaște pe Domnul și care și mai puțin se încrede în El. Mi-aduc aminte că o asemenea întrebare, îmi fusese pusă nu de mult de un frate tânăr.

I-am zis: — Dragă frate! Atunci când te-ai întors la Domnul, te-ai predat Lui cu totul?

Da, mi-a răspuns.

— „I-ai spus că vei primi orice cruce îți va da El?”

— „Da.”

Ei bine — i-am zis — atunci pentru ce mai întreb ce să faci? Cuvântul Domnului e categoric: „Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși!”

Ce să faci? „Incredințază-ți soarta ta în mâna Domnului, încrede-te în El și El va lucra (Ps. 37,5). Scurt. Lasă-l pe Domnul să lucreze; căci dacă în toate ale vieții, Domnul este cel care călăuzește pașii celui credincios, apoi cu atât mai mult în privința căsătoriei. Așa și averea — spune înțeleptul Solomon — le moștenim dela părinți, dar o soție pricepută este dela Domnul” (Prov. 19,14).

Pentru cel credincios, e o mare primejdie, întovărășirea cu lumea prin căsătorie.

Mulți se lasă amăgiți de ispită, spunând că îl vor converti la credință pe viitorul lor soț necredincios, dar de cele mai multe ori se întâmplă tocmai contrarul: îl „convertește” cel necredincios pe cel credincios la necredință. Cunoșc nenumărate cazuri în privința aceasta.

Prin urmare, un copil al Domnului, care voaște din toată inima să-i urmeze Lui, va lăsa și în privința aceasta pe Domnul să lucreze. El nu se va abate nici un pas dela voia Domnului ci va ști să arunce asupra Lui, toate îngrijorările sale (I Petru 5,7) O ce dulce este, să te lași în grija voei și dragostei Lui. I CALĂUZA

Vieața omenirii fără Dumnezeu

Trăim într-un veac de descreștere a credinței.

Oamenii au devenit tot mai egoști, încrezători în sine, îngâmfăți și tru-fași... (II Tim. cap 3). Lumea băjbăie orbește și plină de egoism în întunecul necredinței; omul secolului al 20-lea s'a străduit să-și croiască drum prin mijlocul vieții moderne, fără de credință în Dumnezeu ba, chiar bătându-și joc de creștinism, socotindu-l o religie demodată, cu norme de purtare și principii duhovnicești cari s'au învechit, totuși, atunci când trebuie să pună ceva în locul lui spre a-i fi călăuză pe cărare sa întunecoasă, el este încurcat și fără nici un sprijin.

Doctorii zilelor noastre, susțin că aproape toate felurile de tulburări mintale, vin din nepotrivirea de sex, (Ce o mai fi și asta?) de aceea este cu totul „demodat” pentru doctori să admită când li-s'ar spune că nu nepotrivirile de cari vorbesc ei sunt pricina tulburărilor de minte și a nervilor, ci lipsa „unui sprijin în viață”, lipsa credinței.

Sufletul nervos, iritabil și plin de teamă al omului necredincios de azi, caută în chip nebușesc să rezolve totul prin el însuși și așa cade sub povara vieții zilnice, fiindcă nu caută lucrurile de valoare, adică pe cele duhovnicești. El nu-și prețuiește viața în raport cu Dumnezeu și nu se sprijină pe El.

Omul fără Dumnezeu caută mulțumiri sensuale, trupești. El mănâncă, bea, petrece, caută câștiguri egoiste prin crimă, înșelăciune, hoție etc. și se întreabă: De ce oare n'ar avea și el averea semenului său muritor?

Inghițit de pământ, omul și-a săpat singur groapa.

Profetul Isaia, scriitorul inspirat de duhul, punând în cumpănă vieața fără Dumnezeu și vieața cu Dumnezeu spune undeva: „Nu știi? N'ai auzit? Dumnezeu cel veșnic, Domnul a făcut marginile pământului. El nu obosește, nici nu ostenește; priceperea Lui nu poate fi pătrunsă. El dă tărie celui obosit și mărește puterea celui ce cade în leșin. Isaia 40 28,29). Acesta este un portret al unui Dumnezeu Atot-puternic a că-

rui pricepere, tărie și putere sunt nestăruite pentru oamenii care își pun încrederea și credința în El.

Dar ce este omul fără Dumnezeu? Cuvintele Profetului Isaia continuă: „Flăcării obolesc și ostenesc, chiar tinerii se clatină—fără de Mine nu puteți face nimic (Ioan 15,5)— dar cei ce se încred în Domnul își înviesc puterea, ei se înalță cu aripi ca de vultur; aleargă și nu obolesc, umblă și nu se ostenesc (Isaia 40 30,31)

Despre oamenii fără Dumnezeu mai vorbește și Mântuitorul în Evanghelia dela Luca cap. 21, 26. „Oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea lucrurilor cari se vor întâmpla pe pământ”.

Dar ucenicilor cari își nuseseră

De cei nu vîi la Mine ?

Copil pierdut pe căi străine
Ce'n fapte rele îți petreci,
Dece nu vrei să vîi la Mine
Să ai viața cea de veci?

Dece te ții mereu de rele
Pierind în obiceiuri seci.
Și nu vrei să te'ntorci la Mine
Să ai viața cea de veci?

Dece ești gata'n orice vreme
Spre fapte rele să te-apleci
Și nu vrei ca să vîi la mine
Să scapi demoartea cea de veci?

Dece te'nchizi mereu în „datini”
Și în aceleași forme reci?
Dece nu vrei să vîi la Mine
Să-ți dau viața cea de veci?

Nu vezi tu suflete sărmene
Că'n valul rețelilor te'neci
Dece nu vîi să scapi la Mine
Să ai viața cea de veci?

S'apropie sfârșitul vieții
Și clipa'n care ai să treci!
— O vino suflete la Domnul
Să-ți dea viața cea de veci!

T. DAR

încrederea în Tatăl Ceresc și în Fiul său, Isus le spune: Vă las pacea mea, vă dau pacea mea; nu v'o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima nici să nu se înspăimânte (Ioan 14 17).

Aceia cari știu că Mântuitorul lor trăiește, împreună cu Ap. Pavel își unesc glasul mărturiei biruitoare spunând: „M'am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzită credința, de acum mă așteptă cununa neprihănirii pe care mi-o va da în ziua aceea Domnul, Judecătorul cel drept și nu numai mie, ci și celor ce vor fi iubit venirea Lui (II Tim. 4, 7,8).

Întrebarea de seamă rămâne și astăzi pentru fiecare ființă omenească: Trăiești vieața împreună cu Dumnezeu sau fără El? O vieață cu Dumnezeu aduce pace, bucurie, încredere și curaj iar apoi vieața veșnică. O vieață fără Dumnezeu dimpotrivă aduce numai desiluzie și amărăciune — și apoi întuneric și osândă.

Dumnezeu să ne întărească și să ne conducă, astfel ca în tot cursul vieții noastre să fim în necontenită legătură cu El, ca să avem parte de binecuvântările sale, cum și de puterea Sa susținătoare, păzindu-ne de răutatea eului nostru propriu și pregătindu-ne pentru lumea aceea mai bună ce va veni Amin.

[Gh. Haritescu-Berlinschi]

Cresc iar tulburările

Germania nu renunță la Danzig și colonii —
Neînțelegeri între Japonia și Anglia —

Ultima săptămână a venit cu un nou val de tulburări în Europa și Asia.

La Danzig a fost o adunare Național-Socialistă la care d. Goebbels ministrul propagandei dela Berlin, a luat cuvântul și a spus că Germania nu renunță niciodată la orașul Danzig.

Germania are cea mai bună armată din lume și nu se teme de nimeni și de nimic.

Deasemenea, Germania nu renunță la fostele ei colonii.

Incordarea dela Tientsin

În acest oraș chinez, este — ca și

în altele — o concesiune internațională. Mâniați pe alianța ce este între statele democratice, și ciudoși pe rasa albă care stăpânește atâtea bogății în răsăritul Asiei, Japonezii au blocat concesiunea internațională, voind să facă pe englezi și celelalte națiuni să renunțe la drepturile câștigate [sau să-i silească pe englezi și francezi să-i ajute pentru stăpânirea lor în China.

Se înțelege că Germania și Italia bat în palme de bucurie, că neprieteni lor au intrat în încurcături cu Japonia și trag nădejde de „pescuit“ din această apă tulbure.

O pildă și pentru alții

Ședințele parlamentului american se încep totdeauna cu rugăciune

În America s'a introdus de curând obiceiul ca înaintea oricărei ședințe, atât în Senat cât și în Parlament să se spună câte o rugăciune către Dumnezeu. Până acum se făcea acest lucru numai la începutul sesiunii.

Un lucru nespus de frumos fac „aleșii“ americani, începându-și lucrul lor prin „rugăciuni și cereri“ spre Cel ce Singur poate să îndrumeze mințile și să dea înțelepciune ca să poată lucra cu folos spre binele altora.

Aceasta, o pildă și pentru alții. Când oamenii mari și conducătorii de State ar lua de îndrumător, prin rugăciune, pe Domnul Dumnezeu, toate s'ar schimba în lume.

Mâncați legume

Hrănitoare, multe din ele sunt adevărate medicamente pentru păstrarea sănătății

E timpul verii. Vremea legumelor și fructelor. Folosiți în hrană cât mai mult verdețurile proaspete. Sunt hrănitoare. Multe sunt chiar adevărate medicamente cari ajută la păstrarea sănătății.

Astfel, se spune că *Ceapa* ajută la cei incuiați. *Hreanul* e bun pentru mistuire. *Morcovii*

dau poftă de mâncare. *Plătlăgelele roșii* ajută la ficat și sunt bune și pentru nervi. *Spanacul* ajută celor slabi, anemici. *Sparanghelul* curăță sângele. *Telina* e bună contra reumatismului. *Urzicile* sunt bune pentru cei slăbiți la pept.

Fructele dau cel mai bun sânge și ușurează mistuirea.

INSULA MISTREȚILOR

Bernardin de Saint-Pierre, precursorul romantismului în Franța, în celebra sa lucrare „Paul și Virginia“ a atras pentru prima oară atenția asupra Madagascarului, frumoasa insulă din Oceanul Indian. Această insulă, a patra ca dimensiune, a fost descoperită în 1506 de către portughezul Fernando Soares. Descoperirea ei e atribuită și lui Antoo Goncalves. Înainte de această epocă Madagascarul era numită de indigeni Nossi, Ndambo, adică insula Mistreților. Arabii, cari o cunoșteau, o botează „Țara Manai“. Madagascarul e o insulă de toată splendoarea. Călătorii sunt încantați de frumusețile ei. Totul e aci reunit: munții acoperiți de zăpadă, platouri înalte cu climat sănătos, lacuri, râuri în pietroase dar nenavigabile și păduri virgine.

Fauna diferă de cea a celorlalte continente. Ca animal caracteristic al Madagascarului poate fi citat lemurienușul Apoi fosa, un carnivor

necunoscut în alte părți. Aci se găsește numeroase specii de fluturi lungi de 18—20 cm. ca și numeroase specii de lilieci.

Dar Madagascarul posedă ca și celelalte țări și țînțarul paludismului care trăește minunat în locurile acestei insuli. Frigurile paludice fac aceste regiuni nesănătoase. Mulți europeni au sucombat aci.

Călătorii cari vizitează azi aceste regiuni se imunizează contra bolii cu ajutorul chininei. După rezultate obținute de Comisiunea paludismului de pe lângă Liga Națiunilor, e suficient să iei 400 mgr de chinină pe zi în tot timpul epidemiei pentru a fi emunizat. Pentru tratament e suficient un gram—300 miligrame de chinină pe zi timp de 5—7 zile.

Turiștii se pot, deci, împărtași de farmecul acestei regiuni pitorești fără a se teme de malarie.

104.

Ședințele Parlamentului

Noul președinte al Senatului

Ședințele parlamentului au continuat în câteva zile. S'a dat răspunsul la Mesaj

Președinte al Camerei a fost ales d-l Vaida-Voevod, iar al Senatului

d-l prof. Iorga. Din cauza unui frecuş pe chestiunea reulamenului cânsul a demisionat, fiind ales d-l Consr. Argetoianu, consilier regal.

De toate și de pretutindeni

— **PRIMUL VAS PORT-MINĂ AL ROMÂNIEI**, a fost „botezat“, la Galați săptămâna trecută de către M. Sa Regele. Vasul „Amiral Murgescu“ e primul vapor de război, construit în întregime în țara noastră.

— **HAITE DE LUPI** sau ivitsăpt. trecută în jud. Tighira (Basarabia) atacând cu furie vitele, ba chiar și pe oameni de pe câmp. Zeci de mânji și de oi au fost fășiate.

— **A MURIT GEN. CONDIESCU**, bibliotecarul M. Sa Regelui, președinte al Soc. Scriitorilor Români și vicepreședinte al Soc. de radio A fost înmormântat în com. sa natală Grozăvești-Romanați.

— **87 MILIOANE LOCUITORI** — atâția are Germania după datele recensământului din 17 mai, și nu e mulțumită. Vrea mai mulți!

— **50 DE ANI DELA MORTEA POETULUI EMINESCU** sau împlinit zilele acestea. Din prilejul acesta poetul a fost comemorat de școale și societăți culturale în întreaga țară.

— **GRINDINA DELA FINIȘEL** Sâmbăta trecută, asupra mai multor regiuni ale țării sau abătut ploi mari însoțite de grindină și nu e roase descărcări electrice.

La Finișel-Cluj a căzut grindină până la mărimea unei nuci.

Sămânăturile au fost în bună parte distruse. Câmpul a fost albit de piatră. Chiar și a doua zi, pe alocuri, gheața era grămezi, netopită

— **MAMĂ A 18 COPII** Femeia Maria Gabor, în etate de 38 de ani, din com. Lucăcești — Bacău, a dat naștere celui de-al 18-lea copil. Vrednică mamă! și o mustrare pentru cele cari urăsc copiii și se feresc de ai avea.

— **NOUL PATRIARH**, va fi ales în ziua de 30 Iunie 1939

— **A DERAIAT** rapidul Berlin—Drezda—Praga, din cauza prea marelui iuțeli

Sunt 13 morți și 20 răniți.

— **VIZITA D-LUI MINISTRU GAFENCU**. Intreagă săptămâna a continuat la Ankara și Atena, vizita d-lui Gafencu ministru de externe al României care a avut îndelungi sfaturi cu bărbății de stat ai Turciei și Greciei.

Din prilejul acesta s'a văzut din nou hotărârea acestor țări de a lupta pentru pace, fiind hotărâte în același timp, să-și păstreze cu orice preț independența lor.

— **POPULAȚIA JAPONIEI** crește în fiecare an cu *un milion* de locuitori. În Octomvrie 1938, Japonia avea 72.222.800 locuitori; cu 969.000 mai mult decât în Oct. 1937.

Popoarele galbene cresc foarte repede, fiindcă nu au mame care să-șiucidă pruncii, ca în țările „civilizate“ ale Europei. Dintre femeile lumii se spune că japoneza e cea mai bună mamă și soție.

Nu-i de mirare îngrijorarea cu pericolul Galben năvala acestei rase spre Europa,

— **BANCHERELE LUMII** sunt fără îndoială Franța, Anglia și St. Unite ale Americii cari dețin la un loc 87 la sută din întregul stoc de aur al lumii.

— **MOTOR MÂNAT DE RAZELE SOARELUI** construiește acum inginerul mecanic, neamțul Fhoringh.

— **1 MILION LIRE STERLINE** a dăruit bogatul industriaș englez, lordul Nutfield, pentru înzestrarea armatei

Socotind 1000 lei lira, se poate vedea că darul e un adevărat dar regesc.

— **UN CANAL ARGEȘ-DUNĂRE** Urmărind să schimbe Bucureștii într-un port la Dunăre, primăria capitalei a început să facă lucrările trebuincioase ducerii la îndeplinire a canalului Argeș-Dunăre

— **AU DISTRUS 1 MILION CUIBURI DE CIOARĂ**. Înmulțindu-se prea mult, ciorile au ajuns pe multe locuri un pericol pentru semănături. Prefectura județului Lăpușna a „mobilizat“ anul trecut pentru trei zile pe pompieri, premilitari și străjeri, distrugând în total 1.542.227 cuiburi și 2.308.454 ouă de cioară.

— **ÎN CUTILE DE SCRISORI** din Londra au fost introduse de răufăcători bombe, cari au făcut explozii, rănind unele persoane

Răi s'oamenii!
— **REGELE PETRU II** al Jugoslaviei a trecut de curând examenul de bacalaureat.

A v i z

Aducem la cunoștința On. Public că autobuzele noastre circulă iar până la Băile Someșeni — cari au fost deschise de curând.

„RAPID“,
Sindicatul proprietarilor de Autobuze
CLUJ